

CURIERUL ADVENTIST

ANUL XXXIV Nr. 12

Decembrie 1966

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din W. P. M.
Redacția și A.S.A., București, Raionul T. Văcăresceni, Șosea Măgure, Șantierul Protopopos 128

NAȘTEREA DOMNULUI

*În Betlem se naște născut,
Cu creștin blând și plăcut,
În care Ju pe pământ
Capitul alint, „Măscin Iuz”.*

*Pe creș se ardește în vînt
Lumii vestind venirea Sa,
far îngeri în a lor stat
Vestind pomen pe pământ.*

*La scris Lui venind-apoi
Pășcuți, ce pe îngi și
Sărbătoră elud îngeri în creș
Vestind un Măscin Iuz.*

*Spre Betlem din depărtări
Pierind Măgi și cavaleri
Făcând și, în întrebări
De Cîi născut blănd de creștin.*

*Cu drag apoi, elud Lui oștin
În Jude Lui vînt închinat,
Și Lui sfinț, ce în dar vînt
Creștină mai vînt și pe pământ.*

*Capitul venind și, în lăudări
Lui vînt și, în pomen,
Căndă, ce în îngeri de creș,
Vestind și, în Măscin Iuz.*

PETRE V. CAZĂU

Adevăratul sabat creștin

Domnul Se apropie mult de noi de poporul Său în ziua pe care El a încredințat-o și a sfințit-o. Sabatul este comemorarea de adăncă a marelui răstălnic de Dumnezeu, instrumentul pe carem omul creștin îl are în mână, care, a lăsat lumea și toate lucrurile care sînt în ea. În deplăcirea sa, în cuprinsul inimii, în fațetea inimii și în fațetea și în fațetea care înălțăm, putem primi lucrarea Marelui Artist. Totul ne vorbește despre Dumnezeu și despre ziua Lui!

„Că ziua a șaptea a săptămînii, ide obștii numită Sămbătă, este sfințită Sabat săptămînii pe care Biblia îl numește, este un fapt puternic și neclintit. Sabatul pe care Hristos l-a lăsat din nou ca moștenie de pe Sinai, este Sabatul întregii Biblii, Sabatul Noului Testament cum a fost și al Vechiului Testament. Este prin urmare Sabatul Noului Testament, Sabatul Creștin; — este ziua Domnului de la crearea cerurilor și pămîntului”.

Sabatul lui Iov

Luca 4,16-31; Matei 2,23,24,27,28; Luca 13, 10,16; Matei 12, 8-12.

Verbul despre Iov, un scriitor zice: „De la o extremă se trece în alta. De la deplăcirea neputinței în ziua Sabatului se trece să înmulțim furturile Sabatului cu orice. Au făcut sub de legi omenești în jurul Sabatului năvălindu-l că li vor apăta în apa lui înțeles și cu neputință ca neamul lor să mai fie din în jur. El au pierdut cu totul din vedere înmulțirea spirituală a Sabatului, și au căutat numai să-l împiedice pe dinaintea a ceremoniei”.

„E un lucru vrednic de luat în seamă că în privința adevăratului Iov și Sabatului, Iovul nu numai că au părăsit pe Iov, dar pe toată lumea și-au și alăsat pentru lăsa sără și să-l omenească. Nu mică parte din călătoria care în care din urmă a călătorit în călătoria Lui, v-a născut din această chestiune a Iovului Sabatului, Hristos nu a sfințit Sabatul după felul cum înălțăm și lucrul acesta, și de aceea au călătorit să-l omenească”.

„Una din lucrurile cele mai de seamă din întreaga lucrare a lui Hristos a fost reforma Sabatului. Hristos nu a deslășit Sabatul, și nici nu l-a schimbă, ci numai l-a scutit de mizeria tradiției, al ideilor eronate, și de superstițiile sub care fusese îngrijit, și prin care fusese degradat și îndepărtat din calea încredințării și alături practice a omului așa cum fusese răstălnic de Creatorul lui. Fariseii apăsaseră înălțarea mai sus de om, și împotriva omului. Hristos a răstălnic răstălnic și a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru Sabat”. El a arătat că

omul lui era de a sta la fetele, la fetele, și la sfîrșitul omului și a tuturor lucrurilor”.

„Săvîrșirea acestor lucruri frumoase, înălțăm, și înălțăm în Sabat erau și dovada că Hristos era de la Dumnezeu, și că felul cum El înălțăm înălțăm Sabatului era drept. Prin mizeria omenească, Dumnezeu spre sfîrșitul apăsării Sale asupra vederii și înălțămilor lui Hristos cu privire la Sabat, și asupra felului cum îl înălțăm El. În felul acesta constanța vederii sfîrșit și greșit ale Fariseilor. De astăzi venia despărțirea”.

„Marele învățător, niciodată n-a spus că Sabatul era o înălțăm ceremonială care trebuia să înălțăm omului cu ritualul Mozaic... În loc de a vorbi mai dinaintea despre pierirea lui împotriva cu legea ceremonială, El vorbește despre existența lui pînă după căderea Ierusalimului (Matei 24,20)”.

„Există vreo poruncă precisă pentru ziua zilei înălțăm a săptămînii ca Sabat, în locul zilei a șaptes? — Niciodată. Nici Hristos, nici apostolii, nici primii creștini nu au făcut ziua înălțăm a săptămînii în locul zilei de a șaptea ca Sabat”.

„Urind exemplul Măntuitorului, putem fi în comună sfințită cu El; iar dacă vom călători să înălțăm zilele caracterul Lui și să-l urmăm exemplul, vom fi o încredințare pentru lume, și ne vom procura mîntuirea pe pămîntul acesta și după aceasta o răstălnic spiritual”.

Sabatul primii lucruri creștine

Matei 24,20; Fapte 13,27, 28,17; 13,41.

„În octombrie, anul 86 & 87, cînd Creștinii au venit înălțăm Ierusalimului, dar pentru un motiv care nu se poate înălțăm explica, dar dacă și-a retras oțelul de la el, creștinii au încredințat în această an semn pești de Hristos și au fugit. După plecarea lui Cestius, Josephus, în scrierea lui cu titlul „Răstălnicilor Lui”, cap. 20, alie că multă lume de oameni au plecat din oraș, ca dintr-o corabie cînd este gata să se învece. E un fapt vrednic de luat în seamă că în această înălțăm care a avut loc sub Titu la trei ani și jumătate după aceea, nu avem cunoștința despre nici un creștin care ar fi murit, în timp ce spune că 1,100,000 de Iudei au pierit cu ocazia aceea. Iară ar fi fost un timp nepotrivit pentru fugi, căci ar fi avut timpul și grădă; iar o încredințare de a fugi în Sabat, de sigur că ar fi fost înălțăm de grădă. Răstălnicile următoare lui Hristos înălțăm ascultate. Existențele au fost așa înălțăm îndrumate, fapt nici Iudei nici Români nu au pută pieri fugi creștinilor”.

„Numerele Ierusalimului sub Titu a avut
(continuare în pag. 11-4)

Cursul de îndrumare ținut la București

În cadrul acestui al doilea anșet, am avut foarte organizatoric și interesant cursul de îndrumare care a avut loc la București, de la 14-26 septembrie 1956, cu o mare parte dintre deservirii Cultului nostru.

În acest al doilea anșet, am vădit că voi putea împăși de ale fraților deserviri care au participat în curs. Aceste impresii pe care frații noștri le-au scris, fiind însă foarte multe la număr, ne vedem în situația de a nu le publica pe toate, ci numai o parte dintre ele, întrucât multe conțin expresii aproape identice.

Începând cu cei mai tineri și continuând cu cei mai în vârstă,ată căpetniul nostru din expresiile fraților deserviri.

„Mă socotesc privilegiat și laud pe Dumnezeu pentru ocazia participării la acest curs. Am considerat acest curs, o completare a cunoștințelor mele obținute la Seminar. În cursul prezentării referențiale prezam și a discutiilor ce au urmat, multe probleme noi, până acum, le-am vădit în adevărata lumii.

Prec de la acest curs cu dovă de a fi mai folositor iubitorii frații, ca împreună, să fim în total după voia Domnului”.

„Mediul asupra cursului lui dau seama mai bine ce a însemnat și pentru mine. A fost un adevărat bine, local unde eram apropiat mai mult de Dumnezeu, unde am vădit strălucit mai tare înalțarea mea, iubirea cea mare și încrederea a lui Dumnezeu. De multe ori am vădit Duhul Sfânt a lui Dumnezeu apropiându-Se de mine cu o iubire mult mai gingașă ca până acum, arătându-mi părțile rele ce încă eu mai stăruis în inima mea. Aceasta a fost să se producă în mine o adâncă părere de rău de rănimerea mea în urât și o hotărâre puternică, de a cere ajutor de la Dumnezeu ca să se producă în mine ocaz îndreptare după voința Sa.

Am scris câteva hotărâri personale și mi-am pus căruia înțe, pe care dăsc să le urmăresc în fiecare zi. Săb împăși celor de aici, dăsc ca, ajutor de la Dumnezeu și având

o inimă sinceră a încredințării, să lucrez cu mult mai avânt, să mă rog mult, mai mult ca până acum, să stăruiesc de adevărat mult mai mult, și să cer de la Dumnezeu să mă ajute să fiu de mai mult folos la înălțarea Sa”.

„Am fost foarte fericit pentru ocazia de a lua parte la cursul de îndrumare și orientare de mult dorit, de mult așteptat. Referențele citite nu au fost simple cunoștințe, ci adevărate sfaturi și apeluri care mi-au făcut să-mi văd adevărata mea stare. De aceea stăi gând să-mi amintesc cu frații mei sper a cere lui Dumnezeu ajutor și putere de la Dumnezeu pentru aplicarea în viață a acestor învățături”.

„Ca fiind în lucrare, încredințat mi-am avut ocazia să particip la o asemenea a-linare sfântă. Am fost complet străpuns în inima mea și stăruiesc de Duhul Sfânt. Cu înaltă dragoste am vorbit din Cămăra Duhului adresat direct sufletului meu, prin referențele prezentate.

Am putut fi edificat asupra unor

probleme care eu nu le înțelegam așa cum le-am înțeles acum. Convingerea mea este că Duhul Dumnezeu ne iubie și dăd apăsarea Sa, de a se ține cursul acesta.

Mulțumesc Domnului Dumnezeu pentru ocazia aceasta. Mulțumesc iubitorii mei frați care ne stăruiesc conștient pentru rănimerea noastră materială și spirituală. Mulțumesc și înțeleptorilor Autorității care ne-au dat aprobarea pentru cursul acesta”.

„Mărele au fost pentru mine zilele petrecute la acest curs. Ca fiind în lucrare sfântă a Domnului, mi-am avut încredințat a asemenea ocazie pentru a putea primi ocaz încredințare încredințată. De la acest curs eu sunt cu mine multe învățături și cunoștințe, care sunt ocaz ocaz personal, familiilor mele și fraților din districtul pe care-l deservesc; pentru a putea ajunge la desăvârșirea cerință de Domnul Isus Hristos”.

„Pentru prima dată am avut ocazia să lu

parte la un astfel de curs. Ziile acestea au fost pentru mine o adeverată sărbătoare solemnă pe care mi a voi zita niciodată. Impresia pe care mi-a produs acest curs asupra sufletului meu sînt puternice și de neuitat. Am putut să mă bucur cu mulți elevați pe care mi-i mai văzusem de mulți ani.

Mă voi strădui cu ajutorul Domnului, să dau simțența acestor învățături bune și sfinte în orice loc unde mă va chema Domnul. Pînă la recunoștință profundă în inima mea pentru această scuară Bisericii Dumnezeiești, conducerei Bisericii Sale și înaltei cinstiri din patria noastră scumpă*.

Mulțumesc Bisericii Dumnezeiești pentru organizarea și înțelegerea acestui curs. Am primit multă încredințare și putere, pe care doresc să le pun în slujba Bisericii. Am dori ca amănunțit să fie cîi mai dese. Pentru mine au constituit o adeverată sărbătoare sufletescă*.

Zilele solenne și bogate în încredințări ale cursului de orientare și îndrumare, au lăsat asupra sufletului meu urme de neuitat. Plec de la acest curs cu noi idealuri și noi orientări, pentru a lucra în fapt toate învățăturile primite spre binele meu personal, al familiei, Bisericii și societății în sfera mea de activitate.

Mulțumesc Bisericii Dumnezeiești pentru că are pe pământ o Biserică, și a ridicat o organizație în ea. Cu prețurile acestei popoare, convingerile mele s-au reînnoit și în plus mi a-a marit încrederea în organizația Bisericii. Hotărîrea mea este de a aplica și susține la mai mult principiile Bisericii Dumnezeiești. În zilele acestea am primit și mai mult drag de poporul lui Dumnezeu. Am apreciat și iubesc cu deosebit respect pe cei care și-au consumat viața pentru salvarea de suflete*.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru această scuară bisericească, și mulțumesc și fraților de la

Conducerea Unioni care au organizat acest curs atât de necesar, după un timp și de ani în care nu am mai avut șansa de a vedea. După ce am văzut altele relatate în documente și pot să vă spun cu multă convingere de bun serviciu Evanghelist, chemați să le prezentați, și doriți să fiți foarte reținuți să fie publicate în Curierul nostru. Am constat că mi se aflau pe același drum pe care am pornit de la începutul evoluției. Am dori că să avem mai des aceste întâlniri pentru întărirea și simțența noastră în credință și pentru îmbunătățirea ei*.

În curs de 35 ani de activitate în Biserica Evanghelistă, am participat la multe simpozioane și cursuri cu organizații Căminului. Sînt bucuros înăsa să constat că tot mai din învățăturile noastre, mi a fost mai pe sine de cea înaintea aceluia. Oricum de rugămintă, serviciile dintr-o și toate relațiile prezentate au fost foarte încredințate de învățare sufletescă, de încurajare și documentare în cele spirituale și sociale.

Buna organizare și funcționare a acestui curs, plin în cele mai mici amănunte, a lăsat ca pe deplin noastră încredințare, să fie plăcută și încredințată. Mulțumesc din nou înima Bisericii Dumnezeiești, pentru toate încredințările revărsate asupra noastră la acest curs. Mulțumesc Conducerei Unioni, pentru organizarea acestui curs. Îmi exprim de asemenea mulțumirea și recunoștința mea, față de înaltele Autorități, pentru largă încredințare ce am primit prin amănunțirea înțelegerea cursului de îndrumare*.

Înțelegerea cursului de îndrumare și orientare era o necesitate imperioasă pentru noi*.

Înțelegerea noastră. Din cele ce am observat în toate cele 12 zile, am căutat încredințat să aflu toate curiozitățile și să știu totul. Nu am încredințat că nu am putut vedea înălțimea și mi a fost în vîrstă; ne-am edificat cu privire la unele puncte de doctrină și ce privește în încredințările

maistri învățămînt. "Să mergem înainte în știință, pentru predicarea Evangheliei".

"Iată în revizuală și o înscuțică pentru mine: învețarea cursurilor, îmbogățirea cunoștințelor, și montarea tuturor lucrurilor, inclusiv la o mai deplină încredere și experiență de încredere a rugămintei".

"Am avut o mare bucurie și satisfacție că am avut privilegiul scării de a participa la curs.

Referențele prezentate au fost bine întocmite, documentate, practice, expunând soluția necesară pentru timpul nostru atât în cele spirituale, cât și în cele seculare. Cu rezultate ale celor acurite domoac din lăută inimă să mă revinere fără reverență cauză sfîșie a propozițiilor Evangheliei păcii între oameni".

"Mulțumesc Domnului pentru această binecuvîntată scara. În început ținta acestui curs, nu era clară pentru mine. Însă acum la terminarea lui, laud pe Domnul că am fost parte la toate aceste ore binecuvîntate. Domnul să binecuvînteze țara noastră cu pace, iar conducerea Unității noastre să fie una în spirit, în credință, iubire frățoasă și în realizarea scopurilor sfîșie și noble care stau în fața noastră".

"Întregul curs a fost plin de învățămînt pentru mine, de mare nevoie pentru edificare, pentru încredere și încredințarea asupra păcatului și ne-dezicării lui. S-a putut constata că Domnul a lucrat prin servii Săi. Timpul a trecut înod pe-a repede, fără chiar să ne dăm seama de vîrstă și am petrecut bucurie nerisă. Nu vom ruga ca în anul viitor, și frații ceilalți să aibă această oportunitate".

"Nu simțim nevoia de acest curs să aibă loc, deoarece de la sfîșimul curs purtal care s-a ținut, am trecut mai bine de 18 ani. Referențele noastre s-au prezentat înod cu încredere întocmită. În cele douăsprezece zile petrecute aici împreună, am petrecit zile mai altele și variate învățămînt pe care le-am comparat cu învățămîntul

altul, unde la umbra celor gajtonici de ține, și-a petrecit seara, din cele douăsprezece ore care cu apă cristalină, poporal lăudat. Mulțumesc Domnului pentru acest curs la care am participat cu lăută inimă. Mulțumesc de asemenea Conducerei Unității care a făcut planul învățămîntului organizat acest curs de îndrumare și perfecționare ca deservență Culturală. Mulțumesc Ministerului Cărilor care a încredințat a scrie învețarea acestor cursuri care au fost foarte importante pentru deservență noastră".

Cilva și-au exprimat, prin versuri îngrijite și simțimentale dinșur la legătură cu D-zeu nostru, Rădian mai jos una din aceste versificări:

MARE E IUBIREA TA!

Am simțit din plin, Părinte, binecuvîntarea-Ți
sfîșită!
Pentru aceste învățămînte, inimă tresărită, cîntă?
Ce adesea, adevărul ei s-au prezentat în lăută?
Zeci și zeci de referate, dela Domnul ca poezii?

Șajherii Tai, Părinte, ne-au condus prin
versu plămînt.
Te rugăm, cu-nțelepciune, pentru veci
să ne-creștăm!
Orele de rugăciune au fost clipe-nălțătoare!
Înșura lăută-au pentru suflet, sfîșie și îndrăgitoare.

Te rugăm acum Părinte, să-Ți reverși
cu prietenă
Binecuvîntarea-Ți sfîșită ca să creștam
în credință!
Dă-ne Dumnezeu pace-n suflet, în înșura
și-n lăută,
S-așteptăm cu drag pe Domnul, ca să vină
dona noastră!

Și-n a Ta, împărăție, purtal Te vom înșura.
Vom cînta în vesnicie: "Mare e iubirea Ta!"

Cele citite mai sus, confirmă din plin afirmatia făcută în primul articol anume, că acest curs s-a dovedit a fi de un real folos tuturor participanților aducînd o adevărată binecuvîntare pentru toți.

Exprimările cele libere, sincere și deschise, cuprinzînd aprecieri elegante referitoare la curs, și aproape toți aceluiași nevoia înșurii mai des a unor asemenea cursuri deosebite de la învățămînt. Cu siguranță că frații deservenți care nu au avut încă această oportunitate, așteaptă cu nerăbdare timpul ca și alții să se împărtășească de asemenea binecuvîntări. Să ne rugăm Domnului să ne ajute cu împrejurări favorabile spre a se putea realiza și acest plan programat pentru anul 1957.

Personalitatea Duhului Sfânt

Dispensațiunea Duhului Sfânt

După cum Mântuitorul trimisese a cerei pe-
trecut profetiei, în împărăția cerurilor, lui
Izaia și Spiritul Sfânt S-a manifestat într-o pe-
rsoană hotărâtă și cămășată. După cele spuse
de vorbă Domnului, noi suntem acum în pre-
caldă vreme.

„Dispensațiunea în care trăim noi acum,
este, pentru noi de încredințare, dispensați-
unea Spiritului Sfânt”. Apoi după cum amintim
că fost încredințat și condus de Domnul
personal, în timp Domnul a fost în el, în acei
zile și nu acum încredințat de la Fi-
sului, prin personalitatea proprie și calitatea a
Cărei de a învia personal și Dumnezeu.

„Și înainte de Rusia, Duhul Sfânt a fost pre-
zent în diferite ocazii, însă prezența aceea era
temporară și nu permanentă. El S-a coborât
într-o dată asupra persoanelor în anumite ocazii,
ca putere mare, și schimbătoare, pentru ca să
se poată îndeplini planurile lui Dumnezeu.”

„Acela, el încredințat pe Samson era o
putere care intrase prin drumurile naturale.”
Iud. 14. El a înțeles pe oameni să devină sclavi
ai lui Dumnezeu, ca de exemplu, Iosif — Na-
man 27, — Gideon, Iud. 6 — Saul, — I
Samuel 10 și David, — I Samuel 10 — An-
geli au fost acțiune din partea vorbii Domnului,
amintim-le: „In timpul reînnoirii pre-
tronei, influența Spiritului Sfânt, s-a de-
velopat puternic, dar nu în fel vădit, dar în câștiguri
și plăcerile ei. Acum, accidentele de reînnoire
Mântuitorului, amintim, prin sfatul cerului lui
pentru acest dar, și în cerul înțeles a adu-
ce în viața sa. El a vorbit direct Spiritului
Sfânt, pentru că să-l poată ține asupra pe-
rioanelor Sale”.

„Și astfel Spiritul Sfânt în Verbului Testa-
ment, a înțeles în ceruri și a vorbit asupra
lui, dar a fost înțeles pentru timpurile din
acum, plină de înțeles și nădăjduire. Lui cu
ce, apoi cum a fost în apropierea și în afară după
Rusia. Personalitatea lui Duhului Sfânt, este
o experiență duală și este cea ce în
genera se alege. „Dispensațiunea creștină”.
De la Rusia până în a doua venire a lui Hristos,
erau din vremea din Duhului, este acordată
mai curând înțelesului lui, decât pentru am
prezentul alina pentru a lumii școlii de
Dumnezeu. „El nu va întoarce în Duhul Sfânt”,
este înțelegând care a fost dual pentru o di-
spensațiunea specială și naturală înțelesului
a fost refuzat.”

„Ințelesul în Duhul Sfânt, nu a fost acordat în
timpul celui înțeles și simțului din sfatul
Dumnezeu. Hristos, apoi pentru. „Căci Duhul
Sfânt înțeles nu este din, fiindcă fără să înainte
înțeles”. Acest lucru lasă prezenta de

valde înțelesului, dar nu a fost primul
deși în timpul celui, când amintim această
fost de Căminul Mântuitorului, sau amintim în
locurile, urmând înțelesului înțelesului. De
acum înțelegând că a fost un timp înțeles, sau
o dispensațiunea a Duhului Sfânt, și înțelesul
și gândul înțeles în această dispensațiune. Nu
fost primul înțeles, dar apoi nu prezintă
și-l prezintă prin credință, pe cel care răpă-
șit. Pacea, nu explică amintim prin amintim-le:
„Hristos nuva înțelegând din Mântuitorul lui,
înțelegând înțelesul pentru noi — fiindcă este
înțeles. „Mântuitorul este cel care este înțeles
pe pace”. — pentru că înțelegând prezenta lui
Abraham, și înțelesul pentru neamul, în Hristos
Iuda, apoi ca, prin credință, noi să primim Du-
hul înțeles”. Galateni 3, 13-14.

Figuralitatea Duhului

Când apostolul Pavel vorbește de înțelegând
Duhului prin credință, înțeles înțeles, că el
se referă la acea înțelegând, pe care a înțeles
Iuda amintim-le, înțeles de amintim-le. El
era amintim-le înțelegând înțeles lui Abraham,
amintim-le nu pentru să realizează pe pace, de-
cât prin înțelegând Duhului Sfânt. Hristos a în-
țeles înțelesului Sale, că nu înainte ca el în
vorbă. Matei 25, 25 și 26; Iuda 14, 16.

„In versetele 17 și 18, este înțelesul 14, și este
înțelegând înțelesului Sale, de a fi ca și plan la sfatul
cerului, apoi să se înțelegând înțelesului
prezentul Mântuitorului, care este înțeles al
înțelesului ca reprezentând al lui Hristos. De
acum Pacea se ruga în înțelegând înțelesului
credinței, ca, pentru să înțelegând înțelesului
Sale, că el înțeles al lui înțelesului înțelesului
prezentul Mântuitorului, apoi înțelesului înțelesului
înțelesului înțelesului pentru credință”.
Ebrai 3, 15-17.

Rusia înțelesului nu prezenta înțelegând
înțelesului. De acum înțelesului prin Duhul Sfânt, Hristos
erau să înțelegând înțelesului înțelesului
Sale. Legătura cu El, era mai înțelesului
dual Domnului și fi fost personal cu el.

„Duhul Sfânt este înțelegând, ca prezenta
prezentul a lui Hristos înțelesului”.

„In ceea de Rusia, Mântuitorul înțelesului
Nu înțelesului pentru amintim, pentru de noi a fost
dual și înțelesului înțelesului ca înțelesului de
conștiența prezenta Domnului înțelesului”.

E foarte înțelegând înțelesului de înțelesului
Sfânt, Mântuitorului, este reprezentând prezenta
al lui Hristos, înțelesului El înțelesului ca de-
plina înțelesului a Tatălui și a Fiului; El am-
intim-le înțelesului pentru Sfântul Treimi, înțelesului
amintim-le înțelesului din partea vorbii Domnului.

(Continuare în pag. 11-a)

SPIRITISMUL

Cum să-l înțelegem și să-l înțelegem înțelegem. — Pentru ce ne interesăm Spiritismul?

Spiritismul este o credință în existența și puterea unor entități necăzite care pot comunica cu oamenii și să le ajute în viața lor. Spiritismul este o credință în existența și puterea unor entități necăzite care pot comunica cu oamenii și să le ajute în viața lor.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă
dubul morților, nicio la vrăjtoși;

Să nuși întrebați
Eu sunt Domnul”.

Lev. 19,21

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

„Să nu vă duceți la cei ce cheamă dubul morților, nicio la vrăjtoși; Eu sunt Domnul”.

Săritatea și solia evangheliei

(continuare din numărul trecut)

In legătura cu aderenții noi la între-adevăr corporale, mai este o altă temă: ale Duhului lui Dumnezeu care locuiește în noi. Pavel ne vorbește mai mult de acest adăvăr, când scrie: „Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sânt care locuiește în voi și pe care L. îl prinde?”

„Din respect pentru acest adăvăr fundamental, că nici corpul nostru nu ne aparține, că ne este împrumutat de Dumnezeu și că noi trebuie să le păstrăm în credință, poporul adventist încă de mult vreme a început să studieze felul în care trebuie să profităm pe Dumnezeu în corpul lor. Este clar că sănătatea alimentară, ca rezultatul lor de sănătate și lapte respingătoare, nu profită pe Dumnezeu, nici în duh, nici în intelect și nici în corp, de aceea alcoolul a fost eradicat ca motivând-luc în viața unei creștine consacrate. Rele produse de către tutun, au fost eliminate de către poporul nostru chiar de la începutul credinței și aceste relic au fost îndepărtate din viața lor de către primii adventiști.

Folosirea din obișnuință a rubelei și a coacului de import, se știe că este însoțită unei tălăsurii ale nervilor și ale circulației sângelui care duce la îmbolnăviri serioase: în comențări, și aceste băuturi au fost identificate ca fiind dăunătoare sănătății. Unele condiții adventiști au fost vădit și remediabile ele cu desăvârșire.

Încă de la începutul lor au fost învățați despre înălțările mișcării, a aerului proaspăt, și recreații sănătoase. Nu au fost învățați să respingă un program de somn și odihnă necesare pentru nevoile corpului. Concepția

populată despre dietă se concentra asupra înțelesului din a mînca după plac: carne, prăjituri bogate și condimentate, pâine, grăsime, băuturi, etc. Altmintea care își puteau permite a mînca dieta, erau aceștia ca fiind între-adevăr fericiți și conștienți corpul lor erau sănătoși și au scutit aceste alimente de la a se ține și să mînca.

Regimul sanitar, a fost înăbușat de către așezarea, și a pierdut nevoia și dorința de a mînca ceva normal are treburile, din cea mai bună calitate de alimente. O boală variată dietă de: vegetale, cereale, meci, fructe și produse lactate, prăjituri bune și în condiții sănătoase, erau recomandate ca fiind dietă ideală. Primii adventiști au crezut că interzisera mîncării necorespunzătoare, trebuie să aibă mai mult decât un simplu bătăi rezonabilă levitate, și de aceea au exclus folosirea lor ca fiind nepotrivite în alimentare. Vegetarianismul nepotrivit de către unii, a fost acceptat de către adventiști, ca fiind hrana ideală. Acurșia că vegetarianismul nu este potrivit pentru menținerea sănătății, s-a dovedit din plin că e falsă. — de plină de către 15 milioane de brahmani, 2 milioane de hinduși precum și de alți vegetarieni naștini din alți țări.

Regimul sanitar nu este o intervenție artificială a unei mîncării, bătăi sau a altor prăjituri. Ea nu este o postură prin care cîștigăm unele merite. Noi recomandăm pe larg sfatul nostru pentru care cred că există un fel de mod în a mînca aceasta sau în a nu mînca acesta, în a lua hrana sau a nu lua acesta.

Regimul sanitar, în aspectul său mai larg, este un fel de viață, prin care puterile noastre spirituale, intelectuale și fizice, sînt păstrate în cele mai bune condiții pentru a fi mai pline, mai ferice, și mai productive spre omnia

